

Z á j u t r e k .

M inka v zibki ljubezníva,	Anka pa sedí na stoli,	„Minka, pij iz te posode,
Glej zajutrek srka, vžíva;	Mirna Anka ni nikoli;	Bolj iz nje dišalo bode;
Polno lice, čvrsta rast!	Z roko maha, govori,	Kar imaš pa v ustih zdaj,
Dobro grè ji mleko v slast.	Kar se ji prav modro zdí:	To mi vrzi urno v kraj!“

Nič ne vidi, da iztéka
Kapla se za kapljo mléka;
Prevrniti je lehkó,
Napolniti spet težkó!

Nù, pa mucka je dobíla
Dosti tisti čas kosíla.
Je-li mucka ti, mijáv,
Tudi dobro, tudi práv!

Fr. Krek.

